

Repræsentation, som eventuelt skal rejse til Reykjavik og forhandle med Islænderne.

Der er i de nuværende Tider særegne Omstændigheder, som gør det muligt, at Forhandlinger med det Formaal at fjerne Meningsforskel angaaende den dansk-islandske Statsforbindelse kan føre til en varig Forstaaelse om dennes Karakter og Indhold.

Det vilde ogsaa just i disse Tider være ærefuldt, om to nordiske Folk kunde ordne Uoverensstemmelser vedrørende deres indbyrdes statslige Forbindelse gennem fredelig Forhandling og derigennem skabe en god Forstaaelse og et venskabeligt indbyrdes Samarbejde.

For hele Norden har Bevarelsen af Statsforbindelsen mellem Danmark og Island stor Betydning. De Danske, som maatte komme til at rejse til Island for at repræsentere deres Fædreland ved disse Forhandlinger, vil faa en betydningsfuld Opgave, ved hvis heldige Løsning de vil høste megen Hæder og stor Tak.

De forløbne Krigsaar har paa mange Maader vist, hvorledes Danmark og Island i materiel Henseende kan have Betydning for hinanden, og ikke mindre Betydning tillægger jeg Bevarelsen af det nære aandelige Fællesskab mellem Danske og Islændinge. Baade i Digtetekunst, i bildende Kunst og i videnskabelig Forskning har Islændinge her i Danmark ydet det helt udmærkede og af os alle beundrede. Vi ser i det islandske Folk et Broderfolk, som i aandelig Udvikling er os jævnbyrdigt. Vi kan ikke overfor dem nære noget andet Ønske end dette, at vi maa kunne samarbejde venskabeligt under Bevarelsen af en saadan Statsforbindelse, som begge Parter kan være tjent med. Det er derfor mit Ønske, at der nu skal komme en Forhandling i Stand om hele Forholdet mellem Danmark og Island, og det er mit Haab, at denne skal føre til Afslutningen paa gamle Misforstaaelser, som bunder i Fejl, begaaede i Fortiden. Fæster vi Blikket paa Nutiden, vil ingen, som har nogen Betydning, et Øjeblik tænke paa at beskære Islændernes Ret til en Udvikling af deres nationale Selvstændighed, som holder Fodslag med deres stærke aandelige og materielle Fremgang. Og retter vi Blikket mod Fremtiden, da ønsker vi Danske kun Venskab og Samarbejde med Islænderne til gensidig Styrkelse i Arbejdet for Nordboernes Evne til at hævde sig imellem Jordens Folkeslag i de Tider, som kommer, og om hvilke

vi ikke ved, hvad for Vilkaar de byder de smaa Nationer.

Derfor er nu Tiden inde til at rydde gamle Misforstaaelser til Side til Fordel for nyt og sundt Samarbejde mellem nordiske Folkeslag. Dette Arbejde er godt i Gang paa andre Omraader. Forhaabentlig vil det ogsaa lykkes her.

J. C. Christensen: Som det allerede længe har været bekendt for dette høje Ting, har der været ført Forhandlinger med Partiformændene og andre Politikere om Genoptagelse af Forhandlingerne med Islænderne om Forholdet mellem Danmark og Island, og Statsministeren har forelagt Partiformændene det Spørgsmaal, om Partierne billigede, at disse Forhandlinger nu optages, saaledes som Hans Majestæt Kongen i Statsraadet den 22. November 1917 har stillet i Udsigt, og Venstre har for sit Vedkommende svaret, at vi billiger dette, og har dernæst svaret, at hvad disse Forhandlinger angaar, da ønsker vi, at det bliver Rigsdagen, der kommer til at træffe Afgørelsen, og dette Ønske ser vi imødekømt ved det foreliggende Forslag til Beslutning om at nedsætte et Udvalg paa 9 Medlemmer til at modtage fra Ministeren Oplysninger om Forhandlinger mellem Danmark og Island og til at afgive Beretning til Tinget om de saaledes modtagne Oplysninger og endelig til at gøre Indstilling til Tinget. Derfor kan jeg anbefale Forslaget til Beslutning til Vedtagelse her.

Hvad nu angaar selve Forhandlingerne med Islænderne, gaar vi fra vor Side med til at optage saadanne, fordi vi mener, det er vor Pligt ikke at lade noget Middel ubrugt, som mulig kan fremskaffe en Overenskomst mellem Danmark og Island; men naar vi gaar til disse Forhandlinger, er det ikke Udtryk for, at vi har stort Haab om en Overenskomst, thi vi ønsker ikke at skuffe hverken os selv eller andre, og vi mindes Fortiden med alle dens Vanskeligheder og alle dens Skuffelser. Imidlertid, selv om man ikke har stort Haab, noget kan der jo altid være, og det mener vi, vi har Pligt til at prøve paa at virkeliggøre.

I 70 Aar er der af og til ført Forhandlinger mellem Danmark og Island. Fra 1848 er der gentagne Gange ført saadanne Forhandlinger, uden at de har ført til noget virkeligt Resultat. Fra 1848 til 1869 førte de ikke til noget Resultat. I 1871 fik vi da Loven af 2. Januar 1871 om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget, som blev vedtaget her af den danske Rigsdag og